

Gogolinek, dnia 8 grudnia 2017 r.

Inwestor:

Spółka Pracownica „ROLMIL” Sp. z o.o.
Mileszewy
87 – 330 Jabłonowo Pomorskie

Pełnomocnik:

Malwina Piekarska-Krychowiak
EkoPolska Mojzesowicz Sp. k.
Gogolinek 22
86-011 Wtelno

EPM.2017.373.MPK

6100
domski
E. Sieradzki

Burmistrz Miasta i Gminy

Jabłonowo Pomorskie

ul. Główna 28

87-330 Jabłonowo Pomorskie

W nawiązaniu do pism Burmistrza Miasta i Gminy Jabłonowo Pomorskie z dnia 6 listopada 2017 r. (data wpływu: 8 listopada 2017 r.), znak: **GKA.6220.14.I.4.2017** wzywającego do ustosunkowania się do złożonych przez państwa: ^{30 uwag,} które wpłynęły do Urzędu Miasta i Gminy Jabłonowo Pomorskie, dotyczących Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla inwestycji polegającej na *budowie budynku inwentarskiego – obory; na działce o nr ewid. 158 w m. Piecewo, gm. Jabłonowo Pomorskie*, przedkłada się następujące wyjaśnienia:

1. W związku z twierdzeniem, iż „raport błędnie przedstawia lokalizację wsi Piecewo co sprawia wrażenie, że przedmiotowa inwestycja będzie miała wpływ tylko na jedną miejscowość, jest to celowy zabieg mający przedstawić lokalizację obiektu w „korzystnym świetle” (mapka na str. 15 opracowania). Faktycznie inwestycja zlokalizowana w bezpośrednim sąsiedztwie zwartej zabudowy wsi Piecewo oraz miasta Jabłonowo Pomorskie”. pragnę zaznaczyć, iż na str. 15 przedstawiono „lokalizację miejscowości Piecewo”. Na str. 19 przedmiotowego opracowania wskazano natomiast mapkę z lokalizacją planowanego obiektu inwentarskiego na tle najbliższej zabudowy. Mają powyższe na uwadze dalsza analiza w tym zakresie jest bezzasadna.
2. W kontekście stwierdzenia, iż „obłożenie bydłem obiektu ($47 \times 80 = 3760 \text{ m}^2$) na max. poziomie 370 szt. jest następnym celowym mijaniem się z faktami”, informuje się, iż wskazana w przedmiotowym dokumencie obsada jest maksymalną, możliwą do utrzymania w analizowanym obiekcie. Powierzchnia 3760 m^2 stanowi całkowitą powierzchnię planowanego obiektu inwentarskiego. Oczywistym jest, że przeliczanie całkowitej powierzchni obiektu na maksymalną liczbę zwierząt jest błędem. Po pierwsze należy zaznaczyć, iż ww. wymiary

są zewnętrznymi wymiarami obiektu. Do tego należy zaznaczyć, iż osoby posiadające wiedzę w zakresie chowu i hodowli zwierząt wiedzą, iż obiekt przeznaczony do chowu i hodowli zwierząt nie posiada wyłącznie powierzchni hodowlanej. Wynika to ze specyfiki tego sektora gospodarki (konieczność usytuowania w obiekcie dla krów mlecznych chociażby hali udojowej), dobrostanu zwierząt oraz wymagań techniczno – technologicznych. W celu „rozwiązania” wszelkich wątpliwości związanych z powierzchnią obiektu i brakiem zrozumienia potrzeb jakie wynikają z chowu i hodowli tego rodzaju zwierząt, w załączniku do niniejszego pisma załączono poglądowy projekt planowanego budynku inwentarskiego. Po raz kolejny podkreśla się zatem, iż obsada 370 krów mlecznych, stanowi maksymalną, możliwą do utrzymania ilość zwierząt w planowanym obiekcie inwentarskim.

3. Pragnę zaznaczyć, iż na str. 19 przedmiotowego „Raportu...” wskazano, iż: „Najbliżej zlokalizowana zabudowa zagrodowa, nie będąca własnością Inwestora, znajduje się w odległości ok. 90 m (zabudowa B), ok. 70 m (zabudowa C) oraz ok. 90 m (zabudowa D), względem projektowanego zadania, mierzona od obrysu planowanego obiektu”. Z powyższego jednoznacznie wynika, iż odległość mierzona w analizowanym dokumencie dotyczyła dystansu pomiędzy planowanym obiektem inwentarskim a najbliższymi zabudowaniami, a nie jak wskazano w treści zarzutu „najbliższej działki z zabudową mieszkalną”. Odniesienie się do „strefy separacyjnej” nie znajduje merytorycznego uzasadnienia, z uwagi na fakt, iż w aktualnie obowiązującym obrocie prawnym ww. pojęcie nie występuje.

4. W odniesieniu do ilości bydła, która będzie także znacząco podnosić poziom hałasu, pragnę zaznaczyć, iż dział 3.2.4. przedmiotowego dokumentu zawiera **oddziaływanie na klimat akustyczny**, z którego nie wynika, iż nie stwierdzono żadnego oddziaływania, wskazano jedynie, iż: „przeprowadzona analiza akustyczna wykazała przewidywane dotrzymanie dopuszczalnych poziomów hałasu zarówno dla pory dziennej, jak i nocnej”.

5. W związku z twierdzeniem, iż „budowa obiektu w bezpośrednim sąsiedztwie zwartej zabudowy mieszkalnej będzie skutkować odczuwalnym pogorszeniem jakości powietrza (znacznie zwiększone natężenie szkodliwych związków chemicznych np. stosowanych do dezynfekcji oraz smrodu pochodzenia zwierzęcego jak i roślinnego (kiszonka), który powoduje znaczny dyskomfort osób zmuszonych do egzystowania w nim)”, pragnę nadmienić, iż jak wskazano na str. 21 przedmiotowego „Raportu...”: „okresowo przeprowadzana będzie dezynfekcja obiektu środkami biodegradowalnymi metodą zamglawiania. Inwestor kierując się dobrostaniem zwierząt i ekonomicznym uzasadnieniem będzie stosował dośtosowane do rodzaju zwierząt dostępne środki biodegradowalne i z ich pomocą utrzymywał odpowiednie warunki sanitarno – higieniczne, które kontrolowane są przez szereg inspekcji (m.in. weterynaryjną, ARiMR, WIOŚ)”. W analizowanym dokumencie nie znalazł się zapis dotyczący stosowania przez Inwestora chemicznych środków stosowanych do dezynfekcji. w związku z powyższym należy stwierdzić, iż ten zarzut jest w całości bezzasadny. Biorąc pod uwagę pogorszenie jakości powietrza, pragnę przedstawić poniżej cytaty z dokumentu wydanego przez Generalną Dyрекcję Ochrony Środowiska w 2011 r. pn. „Analiza prawna orzeczeń NSA w powiązaniu z orzeczeniami WSA w zakresie ocen oddziaływania na środowisko w sprawach wszczętych po 28 lipca 2005 r. Zasięg oddziaływania przedsięwzięć na środowisko. Udział społeczeństwa. Podanie informacji do publicznej wiadomości”, z części odnoszącej się do wyroku NSA z dnia 02.02.2010 r., II OSK 223/09: „Sąd I instancji właściwie także orzekł, że unormowanie z art. 85 POŚ nie wprowadziło odpowiedniej normy dotyczącej ochrony powietrza przed zapachami, lecz tylko przed

określonymi substancjami w powietrzu. Należy podkreślić, że zapach czy też odór jest substancją niemierzalną. Zapachy, pomimo że mogą być uciążliwe, nie mogą być badane, gdyż w polskim systemie prawnym nie obowiązują normy prawne, które odnosiłyby się do zapachów. W takiej sytuacji dla kryterium oceny w tym zakresie przyjmuje się średnioroczne i godzinowe stężenia amoniaku i siarkowodoru [...].” Zatem zgodnie z przedstawionymi w „Raportie...” analizami rozprzestrzeniania zanieczyszczeń w środowisku, na podstawie obowiązującej metodyki referencyjnej określonej w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu, wykazano dotrzymanie wartości stężeń dla poszczególnych substancji unormowanych w/w aktem prawa. Dalsze analizowanie emisji odorów bez możliwości odniesienia się do wartości dopuszczalnych stężeń jest niemożliwe oraz nie ma uzasadnienia. Ponadto należy zaznaczyć, iż Inwestor nie ma wpływu na brak obowiązujących obecnie norm dotyczących ochrony powietrza przed zapachami.

6. Biorąc pod uwagę wskazany w zarzutach wzrost poziomu populacji owadów oraz cyt. „gryzoniów”, które będą generowane przez analizowane gospodarstwa, należy wskazać, iż jak wynika z opinii powszechnej to przyzma z obornikiem może stanowić w gospodarstwie „wylęgarnie much”. Mając powyższe na uwadze. Inwestor zdecydował się na realizację zamierzonego przedsięwzięcia związanego z budową obory w systemie wolnostanowiskowym, gnojowicowym ze zgarniaczami. W związku z czym w planowanym obiekcie będzie powstawała gnojowica, która będzie magazynowana w szczelnych i zamkniętych zbiornikach. Ponadto Inwestor. powstały na terenie gospodarstwa obornik z obecnie eksploatowanych obiektów, będzie magazynował na płycie obornikowej znajdującej się na terenie gospodarstwa, przez co na terenie działki o nr ewid. 158 nie będzie występowała uciążliwość związana z rojem much przy płycie obornikowej. Ciężko natomiast uwierzyć w fakt, iż na terenie pojawiły się szczury, których rzekomo od 20 lat nie było, bowiem jak powszechnie wiadomo zwierzęta te występują prawie w każdej szerokości geograficznej. Szczur wędrowny jest gatunkiem synantropijnym, co oznacza, że jest on związany z miejscem zamieszkania ludzi lub z ich działalnością. Zatem utożsamianie przedsięwzięcia prowadzonego przez Inwestora z pojawieniem się w okolicy szczurów wydaje się być wyłącznie celowym zabiegiem, mającym na celu przedstawienie Inwestora w jak najgorszym świetle.

7. W odniesieniu do informacji o „(...) spadku wartości nieruchomości (...)” w pobliżu przedsięwzięcia należy zaznaczyć, iż informacja ta ma charakter czysto hipotetyczny i nie jest poparta żadnymi danymi oraz analizami rzeczoznawców. „Ponadto należy stwierdzić, że ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie obejmuje oceny oddziaływania danego przedsięwzięcia na wartość innych dóbr” [wyrok II SA/Go 4/15 – wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim]. Należy również zaznaczyć, iż skarżący nie przedłożyli żadnych konkretnych okoliczności świadczących za ich zasadnością, ani też żadnych dowodów na poparcie swoich zarzutów np. w sporządzonym operacie szacunkowym rzeczoznawcy majątkowego, dlatego jak wcześniej wspomniano informacja ta ma wyłącznie hipotetyczny charakter i jest subiektywną oceną skarżących.

8. Odpowiadając na zapytania, „czy w planie zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Piecewo są ujęte hałasy i charakterystyczne zapachy?” oraz „dlaczego w planowaniu przestrzennym nie przemyślano odpowiedniego sytuowania zakładów i budynków mieszkalnych aby zapobiec kolizji interesów?” wskazuje się, iż wszelkie wątpliwości dotyczące miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należałoby

wyjaśnić w Urzędzie Miasta i Gminy Jabłonowo Pomorskie.

9. Aktualnie obowiązujące przepisy prawa nie obligują Inwestorów do sytuowania pasów zieleni izolacyjnej przy planowanych obiektach inwentarskich. Inwestor mając jednak na celu złagodzenie konfliktów społecznych oraz wychodząc naprzeciw oczekiwaniom mieszkańców przeanalizuje możliwość zlokalizowania pasa zieleni izolacyjnej na przedmiotowym terenie.

10. Resort środowiska kilkakrotnie podejmował próby uregulowania problemu uciążliwości zapachowej. Służy temu m.in. rozporządzenie w sprawie wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu i metody oceny zapachowej jakości powietrza na podstawie art. 222 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, a także przegląd obowiązujących przepisów prawnych. Faktem jest, iż ze względu na problem uciążliwości zapachowej Kierownictwo Resortu Środowiska podjęło decyzję o etapowym rozwiązaniu tego problemu. Pierwszym etapem jest materiał informacyjno – edukacyjny w postaci wytycznych technicznych pt.: „Kodeks przeciwdziałania uciążliwości zapachowej”. Należy jednak podkreślić, iż dokument ten nie ma charakteru wiążącego i nie jest źródłem prawa, a przedmiotowy „Raport...” został sporządzony na podstawie aktualnie obowiązujących przepisów prawa.

11. Pomieszczenia przeznaczone do chowu i hodowli zwierząt nie mogą być pomieszczeniami hermetycznymi bez dostępu powietrza. Dalsze rozważania w tej kwestii są bezzasadne.

12. Biorąc pod uwagę zapytanie dotyczące „prac nad ustawą regulującą uciążliwość zapachową” i obaw „czy Inwestora będzie w stanie w przyszłości sprostać wymogom tej ustawy”, należy podkreślić, iż jak wskazano powyżej obecnie trwają prace nad taką ustawą. Tym samym aktualnie nie są znane dokładne regulacje jakie będzie wprowadzała omawiana ustawa. Na tym etapie prac nad ustawą oraz na obecnym etapie planowanego przedsięwzięcia można jedynie oświadczyć, iż przed dniem w życie ustawy dotyczącej uciążliwości zapachowej zostaną wprowadzone przepisy przejściowe, które będą wymuszały konieczność dostosowania się do nowych przepisów, a zatem Inwestor zostanie zobowiązany do ich wypełnienia.

Załączniki:

Poglądowy projekt planowanego obiektu inwentarskiego.

Malwina Piekarska-Krychowiak
Malwina Piekarska-Krychowiak
specjalista ds. ochrony środowiska
+48 535 998 962 - m.piekarska@ekopolska.org.pl
Podpis Pełnomocnika

Otrzymują:

1. Adresat,
2. a/a.